

Správa o činnosti pedagogického klubu

1. Prioritná os	Vzdelávanie
2. Špecifický cieľ	1.2.1 Zvýšiť kvalitu odborného vzdelávania a prípravy reflektujúc potreby trhu práce
3. Prijímateľ	Súkromná stredná odborná škola podnikania
4. Názov projektu	Zvýšenie kvality odborného vzdelávania a prípravy na Súkromnej strednej odbornej škole podnikania Zvolen
5. Kód projektu ITMS2014+	312011Z833
6. Názov pedagogického klubu	Komunikácia - základný prostriedok sebarealizácie jednotlivca
7. Dátum stretnutia pedagogického klubu	17. 10. 2022
8. Miesto stretnutia pedagogického klubu	Budova školy - miestnosť odbornej prípravy
9. Meno koordinátora pedagogického klubu	Mgr. Ivan Szilvási
10. Odkaz na webové sídlo zverejnenej správy	www.skolapodnikania.sk

11. Manažérske zhrnutie:

klúčové slová

- Diagnostické metódy
- Inovatívne metódy vo vyučovacej hodine
- Oboznámenie s hrami
- Výmena skúseností, nápadov, využitie v praxi

krátka anotácia

Pedagogický klub –na stretnutí sa členovia klubu oboznámili s problematikou diagnostických metód – predstavenie a využitie inovatívneho spôsobu vyučovania.

12. Hlavné body, témy stretnutia, zhrnutie priebehu stretnutia:

Metóda rozhovoru

Predstavuje postup, ktorý je dostupný prakticky každému bez obmedzenia. Je zbytočne namáhavé a komplikované získavať informácie iným (obyčajne zložitejším) spôsobom, keď sa môžeme priamo žiaka opýtať, udalosť so žiakom alebo rodičmi prebrať. Niekedy je hodnota metódy rozhovoru znižovaná tým, že keď respondent nechce určitý údaj uviesť, tak sa ho nedozvieme, príp. že nespoznáme, kedy preháňa alebo zatajuje niektoré skutočnosti. Napriek ďalším obmedzeniam tejto diagnostickej metódy, prináša rozhovor skúsenému pýtajúcemu mnoho použiteľných informácií o hovoriacom a o samotnom predmete rozhovoru. Teraz sa budeme zaoberať diagnostickým rozhovorom, ktorý nás má doviest' k odpovediam na otázky spojenými s edukáciou žiaka, teda s jeho vzdelávaním a výchovou a rozoberieme základné pravidlá, ktoré nám majú pomôcť zvýšiť jeho efektivitu. Existuje množstvo odlišných rozhovorov líšiacich sa zameraním, dĺžkou trvania, postavením a vzťahom oboch účastníkov rozhovoru alebo účelom, teda tým, či sa v prvom rade chceme orientovať v udalosti, alebo chceme druhú stranu upokojiť, ovplyvniť, presvedčiť, povzbudiť. Každý z nich je jednoznačný, má neopakovateľný priebeh a niektoré špecifické pravidlá. Každý rozhovor by však mal rešpektovať určité všeobecné zásady, bez ohľadu na to či hovoríme s mladším alebo starším dieťaťom, so skúseným a vzdelaným alebo neskúseným dospelým, či ide o rozhovor slúžiaci primárne diagnostike alebo intervencii. Zdanlivo je rozhovor jednoduchý, pretože ide „len“ o to, klásť pri rozhovore primerané otázky, na ktoré respondent viac či menej obsírne, zrozumiteľne, adekvátne a pravdivo odpovedá, pozorne počúvať a adekvátne odpovede vysvetľovať. Je zrejmé, že samotná otázka dostatočne nevysvetlí kvalitu odpovede a našej interpretácie. Záleží na tom, kto ju kladie, v akom vzťahu je k opytovanej osobe, v akom kontexte je položená, ako dotýčnú otázku chápe. Napríklad zaradenie tej istej otázky na začiatok, alebo koniec rozhovoru, môže vyvolať diametrálne odlišné odpovede. Žiak musí cítiť, že máme o jeho problém skutočný záujem a nerozprávame sa s ním len preto, aby sme si splnili povinnosť. Vo väčšine prípadov žiaci dokážu prijať učiteľa nielen v roli vyučujúceho a skúšajúceho ale aj v roli dôverníka. Preto je najdôležitejšie pri rozhovore nadviazať dobrý vzťah. Musíme si rozmyslieť cieľ rozhovoru, tzn. čo sa chceme dozvedieť, na aké otázky nám má žiak odpovedať, v akých okolnostiach sa potrebujeme zorientovať. Platí to aj pre prípad, že žiak alebo rodič prichádzajú za učiteľom z vlastnej iniciatívy. Od cieľa rozhovoru sa odvíja aj spôsob jeho vedenia, použité otázky a často aj jeho dĺžka. V prípade, že o rozhovor požiada žiak, necháme hovoriť najmä jeho, aby sme sa zorientovali „o čo mu ide“, viac mu kladieme otvorené otázky. Ide nám o to, aby sme sa čo najviac dozvedeli a preto neprijímame unáhlené uzávery, či odporúčania. V ďalších rozhovoroch môžeme klásť cielenejšie, konkrétne otázky, viac uzatvorené otázky a postupne prijímať návrhy na opatrenia a riešenia problémov žiaka. Pri rozhovore so žiakom nehovoríme s ním s dešpektom, nepoužívame ironické poznámky, hodnotíme len veľmi opatrne, obyčajne, len keď sme k tomu vyzvaní. Keď situáciu neodhadneme a zvolíme nevhodné a nepríjemné otázky pre žiaka, ospravedlníme sa mu a vysvetlíme mu prečo sme otázky položili. Rozhovorom nezistíme len fakty, ale snažíme sa porozumieť, pochopiť súvislosti problému, preto by sme nemali v rozhovore ponáhľať. V komunikácii so žiakom udržiavame zrakový kontakt, ktorý nám pomáha aj odhadovať vnútorné rozpoloženie žiaka.

Všímame si nápadných verbálnych aj neverbálnych prejavov súvisiacich s obsahom rozhovoru. Pri ich výraznejších zmenách sa snažíme zapamätať témy, ku ktorým sa viažu. K tejto téme sa pokúsime vrátiť, pretože môže byť z hľadiska riešeného problému významná. Vystrihame sa využívaniu vlastných komunikačných stereotypov a ktorých vieme, že by mohli vyvolať „odpor“ žiaka. V rozhovore prispôbime slovník a zložitosť komunikácie mentálnej úrovni a skúsenostiam žiaka. Dôležité je v otázkach a odpovediach rozlišovať fakty od názorov a hodnotení. Prednosť dávame faktom, ktoré nám umožňujú reálnejšie hodnotiť situáciu žiaka. V rozhovore kombinujeme uzatvorené a otvorené otázky, pretože uzatvorené otázky umožňujú získať jednoznačné fakty a otvorené otázky umožňujú žiakovi viac vyjadriť jeho názor. Pozor by sme si mali dávať na tzv. sugestívne otázky. V rozhovore využívame aktívne počúvanie, ktoré podporuje komunikáciu so žiakom. Žiaka sa budeme pýtať aj nato, ako si predstavuje ďalšie riešenie problému a aké podmienky je potrebné preto vytvoriť.

13. Závěry a odporúčania:

Členovia klubu sa zhodli na tom, že je dôležité neustále sa vzdelávať v oblasti inovatívnych metód a vedieť ich správne využívať na svojom konkrétnom vyučovacom predmete, vedieť význam využívania kritického myslenia vo vzdelávaní.

Odporúčame používať kritické myslenie na vyučovacej hodine, ktoré je vhodné aj k rozvoju verbálnej a neverbálnej komunikácie žiaka.

14. Vypracoval (meno, priezvisko)	Mgr. Ivan Szilvási
15. Dátum	17. 10. 2022
16. Podpis	
17. Schválil (meno, priezvisko)	Mgr. Dr. Pavel Igríni
18. Dátum	17. 10. 2022
19. Podpis	

Príloha:

Prezenčná listina zo stretnutia pedagogického klubu